

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

20.5.2008

B6-0271/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra,
Jana Hybášková, Tokia Saïfi oraz Ioannis Kasoulides

w imieniu grupy politycznej PPE-DE

w sprawie sytuacji w Libanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Libanie

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Libanie i na Bliskim Wschodzie,
 - uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie partnerstwa eurośroziemnomorskiego,
 - uwzględniając Układ eurośroziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Unią Europejską a Republiką Libańską,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych nr 1559 z dnia 2 września 2004 r. oraz nr 1707 z dnia 11 sierpnia 2006 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. niezwykle poruszony eskalacją przemocy w Libanie i głęboko zaniepokojony sytuacją instytucjonalną w Libanie w następstwie porażki wyborów na prezydenta Republiki,
- B. mając na uwadze, że sytuacja polityczna w Libanie jest krytyczna po starciach z rządzącą koalicją, do jakich doprowadził Hezbollah oraz aktach przemocy spowodowanych odwołaniem generała odpowiedzialnego za bezpieczeństwo portu lotniczego, a także zakazem systemów komunikacji Hezbollah,
- C. mając na uwadze, że rząd Libanu, w celu zaprzestania starć, odwołał decyzje, które wywołały przemoc i powierzył armii libańskiej rozwiązanie kryzysu;
- D. mając na uwadze starania Ligii Arabskiej pod kierownictwem premiera Kataru mające na celu wyprowadzenie Libanu z kryzysu politycznego i sytuacji przemocy, polegające na zachęceniu wszystkich uczestniczących w starciach sił do podjęcia próby uzyskania kompromisu, dbając jednocześnie o zachowanie jedności Libanu, o jego stabilność i suwerenność,
- E. mając na uwadze, że Hezbollah jest nie tylko opozycyjną partią polityczną, lecz również organizacją zbrojną kontrolującą znaczną część terytorium Libanu, mianowicie zamieszkaną przez społeczność szyicką, i odmawia złożenia broni oraz uznania roli instytucji konstytucyjnych oraz wojska;
- F. mając na uwadze, że parlament Libanu nie wykonywał swojej konstytucyjnej roli nawet przed listopadem 2007 r., kiedy to wygasł mandat prezydenta Republiki Libańskiej, oraz że kraj jest zupełnie sparaliżowany z instytucyjnego punktu widzenia, co pociąga za sobą poważne konsekwencje dla funkcjonowania demokracji;
- G. mając na uwadze, że poszanowanie zasad demokracji i praw człowieka stanowi zasadniczy element Układu eurośroziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie

między Unią Europejską a Republiką Libańską, oraz że Rada Stowarzyszenia, w ramach przewidzianego w układzie systematycznego dialogu politycznego, może podjąć niezbędne środki mające na celu wsparcie współpracy między Parlamentem Europejskim a parlamentem Libanu;

1. stanowczo potępia odpowiedzialnych za akty przemocy i wzywa wszystkie zainteresowane strony i społeczności Libanu do nawiązania krajowego dialogu, ostatecznie zaprzestając użycia broni;
2. wyraża przekonanie, że kryzys można rozwiązać jedynie poprzez dialog krajowy oraz określenie ogólnego interesu; zachęca wszystkie zainteresowane strony do wspierania wojska libańskiego, aby mogło ono zagwarantować na mocy prawa zdolności, bezpieczeństwo, porządek suwerenność i stabilność Libanu;
3. uważa, że bezpieczeństwo kraju i wszystkich Libańczyków wymaga rozbrojenia wszystkich organizacji zbrojnych, mianowicie Hezbollah, oraz kontroli sprzedaży broni do Libanu;
4. zdecydowanie wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją przemocy i poważnego kryzysu konstytucyjnego w partnerskim kraju Unii Europejskiej w ramach procesu barcelońskiego, odgrywającym zasadniczą rolę dla stabilności regionu Bliskiego Wschodu;
5. stwierdza, że Liban stoi w obliczu deficytu demokratycznego po przeprowadzeniu 19 nieudanych prób wybrania nowego prezydenta od 2 listopada 2007 r., oraz że za każdym razem parlament odkłada wybory pomimo uzyskanego już porozumienia odnośnie do kandydatury generała Sleimana;
6. zachęca wszystkie zainteresowane strony – obradujące od ubiegłego weekendu z inicjatywy Ligi Arabskiej w Al-Dausze, w Katarze – do współpracy na rzecz porozumienia, które pozwoli uniknąć starć, tak aby wybory prezydenta Republiki odbyły się w jak najkrótszym terminie i aby kontynuować dialog krajowy pod jego egidą;
7. jednocześnie apeluje do parlamentu libańskiego o wyczerpanie wszystkich możliwości konstytucyjnych w celu wybrania prezydenta Republiki w jak najkrótszym terminie; ma nadzieję, że wybory zwołane na 10 czerwca br. zakończą się pomyślnie;
8. przypomina, że Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Unią Europejską a Republiką Libańską przewiduje dialog polityczny między Parlamentem Europejskim a parlamentem Libanu w ramach współpracy politycznej nawiązanej między dwoma instytucjami;
9. zwraca się do Rady i Komisji o przeprowadzenie oceny wpływu kryzysu w ramach Układu o stowarzyszeniu oraz o działanie na rzecz wyjścia z kryzysu, biorąc pod uwagę przyczyny ostatnich aktów przemocy i zachęcając wszystkie strony do dialogu krajowego i wykazania rozwagi;
10. wzywa parlament libański do spełnienia roli demokratycznego organu i reprezentowania wszystkich społeczności kraju w celu odnowienia życia parlamentarnego i uruchomienia,

za pomocą dyskusji i zgodnych z prawem decyzji, mechanizmów porozumienia oraz możliwości normalizacji i pacyfikacji życia politycznego w Libanie;

11. zachęca społeczeństwo obywatelskie oraz partnerów gospodarczych i społecznych do spełnienia ich ról w kontekście dialogu krajowego poprzez wyrażenie ich aspiracji i propozycji na rzecz pokoju, rozwoju i przyszłości kraju;
12. wzywa Iran i Syrię do odegrania konstruktywnej roli, zgodnie z rezolucjami nr 1559 i nr 1701 Narodów Zjednoczonych, w zakresie poszanowania niepodległości, suwerenności, bezpieczeństwa i stabilności Libanu i przypomina jednocześnie o zakazie sprzedaży broni uzbrojonym grupom;
13. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Lidze Arabskiej a także władzom i parlamentowi Libanu.